وَ اذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقاً نَبيّاً (41) إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ لِمَ تَعْبُدُ مَا لاَ يَسْمَعُ وَ لاَ يُبْصِرُ وَ لاَ يُغْنِي عَنْكَ شَيْئاً (42) يَا أَبَتِ إِنِّي قَدْ جَاءَنِي مِنَ الْعِلْم مَا لَمْ يَأْتِكَ فَاتَّبِعْنِي أَهْدِكَ صِرَاطاً سَوِيّاً (43) يَا أَبَتِ لاَ تَعْبُدِ الشَّيْطَانَ إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلرَّحْمٰنِ عَصِيّاً (44) يَا أَبَتِ إِنِّى أَخَافُ أَنْ يَمَسَّكَ عَذَابٌ مِنَ الرَّحْمٰن فَتَكُونَ لِلشَّيْطَانِ وَلِيًّا (45) قَالَ أَ رَاغِبٌ أَنْتَ عَنْ آلِهَتِي يَا إِبْرَاهِيمُ لَئِنْ لَمْ تَنْتَهِ لَأَرْجُمَنَّكَ وَ اهْجُرْنِي مَلِيًّا (46) قَالَ سَلاَمٌ عَلَيْكَ سَأَسْتَغْفِرُ لَكَ رَبِّي إِنَّهُ كَانَ بِي حَفِيًّا (47) وَ أَعْتَزِلْكُمْ وَ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَ أَدْعُو رَبِّي عَسَى أَلاَّ أَكُونَ بِدُعَاءِ رَبِّي شَقِيّاً (48)

فَلَمَّا اعْتَزَلَهُمْ وَ مَا يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَهَبْنَا لَهُ إِللَّهِ وَهَبْنَا لَهُ السَّحَاقَ وَ يَعْقُوبَ وَ كُلاَّ جَعَلْنَا نَبِيّاً (49) وَ وَهَبْنَا لَهُمْ مِنْ رَحْمَتِنَا وَ جَعَلْنَا لَهُمْ لِسَانَ صِدْقٍ عَلِيّاً لَهُمْ مِنْ رَحْمَتِنَا وَ جَعَلْنَا لَهُمْ لِسَانَ صِدْقٍ عَلِيّاً لَهُمْ مِنْ رَحْمَتِنَا وَ جَعَلْنَا لَهُمْ لِسَانَ صِدْقٍ عَلِيّاً لَهُمْ وَنْ رَحْمَتِنَا وَ جَعَلْنَا لَهُمْ لِسَانَ صِدْقٍ عَلِيّاً لَهُمْ وَنْ رَحْمَتِنَا وَ جَعَلْنَا لَهُمْ لِسَانَ صِدْقٍ عَلِيّاً لَهُمْ فَيْ رَحْمَتِنَا وَ جَعَلْنَا لَهُمْ لِسَانَ صِدْقٍ عَلِيّاً وَقَالَا لَهُمْ فَيْ رَحْمَتِنَا وَ جَعَلْنَا لَهُمْ لِسَانَ صِدْقٍ عَلِيّاً وَقَالَا لَهُمْ فَيْ رَحْمَتِنَا وَ جَعَلْنَا لَهُمْ لِسَانَ صِدْقٍ عَلِيّاً وَقَالَا لَهُمْ فَيْ رَحْمَتِنَا وَ فَا لَهُمْ لِسَانَ مِنْ رَحْمَتِنَا وَ جَعَلْنَا لَهُمْ فَيْنَا لَهُمْ لِسَانَ صِدْقٍ عَلِيّاً وَقَالَالِهُمْ فَيْنَا لَهُمْ لِسَانَ مِنْ رَحْمَتِنَا وَ عَلِيّاً لَهُمْ لِسَانَ مِنْ رَحْمَتِنَا وَقَالَا لَهُمْ لِلْمَانَ عَلَيْكُمْ لَوْمَا لَهُ فَيْ يَنْ مُؤْنِ وَلَهُ وَلَهُ لَنَا لَهُ فَيْ لَيْنَا لَنَا لَهُمْ لِسَانَ مَعِنْ وَلَهُ فَيْكُونُ وَلَيْنَا لَيْكُولُونِ اللَّهُمْ لِلْمُ لَلْمُ وَلَهُ فَيْنَا لَهُمْ لَا لَهُمْ لِسَانَ مِنْ وَعَلِيّا لَهُمْ لِلْمُ لَكُونُ وَلَا لَعَلْنَا لَهُمْ لِسَانَ وَلَقِيْلِيّا لَهُمْ لِلْمُ لَكُونُ وَلَالْمُ لَلْمُ لَلْمُ لِلْسَانَ فَيْ عَلَيْكُولُونَ مِنْ فَرَالِكُولُ وَلَا لَلْنَا لَهُمْ لِلْمُولِ فَلَالِيْكُولُولُ لَكُونُ لِلْمُ لَا لَعَلَالِكُولُولُولُولِ فَلَالِكُولُ وَلَا لَكُولُولُولُ وَلَوْلِهُ لَا لَعْلَالِكُولُ لِللَّهِ وَلَا لَا لِللَّهُمْ لِلْمُ لَا لَا لَا لَهُ لِللَّهُ فِي لَا لَهُ لِللَّهِ وَلَا لِللَّهِ وَلَا لَهُ لَا لَا لَهُ لَا لَنَا لَهُ لَا لِللَّهِ فَلَا لَا لَهُ لِللَّهُ فَلَالَالِكُولُ لَهِ فَلَا لَكُولُولِ لَهِ لَا لِللَّهِ فَلَا لَا لَهُ لَلْمُ لَعْلَالِكُولُولُ لَهُ لَلْمُ لِللَّهُ فَلَالِكُولُ لَا لِللَّهُ فَالْمُنْ لَا لَهُ لَلْكُولُ لَا لِللَّهُ فَلَالِكُولِ لَا لِلْلِلْكُولُ لَا لَا لَاللَّهُمْ لَاللَّهُ لِلْلِلْكُولُ لَا لِللَّهُولُ لَا لَاللَّهُمْ لَا لَهُ لَا لَاللَّهُمْ لِللَّهُ لِلْلِلْكُو

(Also mention in the book (the story of) Abraham: He was a man of truth, a prophet. Behold, he said to his father: "O my father! Why worship that which heareth not and seeth not, and can profit thee nothing? "O my father! To me hath come knowledge which hath not reached thee: so follow me: I will guide thee to a way that is even and straight. "O my father! Serve not Satan: for Satan is a rebel against (Allah) most gracious. "O my father! I fear lest a chastisement afflict thee from (Allah) most gracious, so that thou become to Satan a friend." (The father) replied: "Dost thou hate my gods, Abraham? If thou forbear not, I will indeed stone thee: Now get away from me for a good long while!" Abraham said: "Peace be on thee: I will pray to my Lord for thy forgiveness: for He is to me most gracious. "And I will turn away from you (all) and from those whom ye invoke besides Allah: I will call on my Lord: perhaps, by my prayer to my Lord, I shall be not unblest." When he had turned away from them and from those whom they worshipped besides Allah, We bestowed on him Isaac and Jacob, and each one of them We made a prophet. And We bestowed of Our mercy on them, and We granted them lofty honour on the tongue of truth.

اوراس کتاب میں ابراہیم گاقصہ بیان کرو، بے شک وہ ایک راست بازانسان اور ایک نبی تھا-(انھیں ذرااس موقع کی یاد دلاؤ) جبکہ اُس نے اپنے باپ سے کہا کہ "اتباجان، آپ کیوںاُن چیزوں کی عبادت کرتے ہیں جونہ سنتی ہیں نہ دیکھتی ہیں اورنہ آپ کا کوئی کام بناسکتی ہیں ؟ اتباجان، میرے پاس ایک ایساعلم آپاہے جو آپ کے پاس نہیں آیا، آپ میرے پیچھے چلیں، میں آپ کوسیدھاراستہ بتاؤں گا-اہّا جان! آپ شیطان کی بندگی نه کریں، شیطان تور حم^ان کا نافر مان ہے-ا^ہاجان، مجھے ڈرہے کہ کہیں آپ رحمان کے عذاب میں مبتلانہ ہو جائیں اور شیطان کے ساتھی بن کررہیں"- باپ نے کہا"ا براہیمٌ، کیاتومیر ہے معبُود وں سے پھر گیا ہے؟ا گرتو بازنہ آباتو میں تجھے سنگسار کر دوں گا۔بس توہمیشہ کے لیے مجھ سے الگ ہو جا"-ابراہیم نے کہا" سلام ہے آپ کو میں اپنے رب سے دُعاکروں گاکہ آپ کو معاف کر دے ،میر ارب مجھ پر بڑاہی مہر بان ہے۔ میں آپ لو گول کو بھی چپوڑ تاہوں اور اُن ہستیوں کو بھی جنہیں آپ لوگ خدا کو چپوڑ کر یکارا کرتے ہیں۔" میں تواییخ رب ہی کو بکاروں گا،امیدے کہ میں ایپے رب کو بکار کے نامر ادنہ رہوں گا"۔پس جب وہ اُن لو گوں سے اور اُن کے معبُود ان غیر اللہ سے

جُداہو گیاتو ہم نے اُس کواسحاق اور لیقوب جیسی اولاد دی اور ہر ایک کو نبی بنایا-

اوران کواپنی رحمت سے نواز ااوران کو سچی نام وری عطا کی -

और इस किताब में इबराहीम का क़िस्सा बयान करो, बेशक वह एक रास्तबाज़ इनसान और एक नबी था | (इन्हें ज़रा उस मौक़े की याद दिलाओ) जबिक उसने अपने बाप से कहा कि "अब्बा जान, आप क्यों उन चीज़ों की इबादत करते हैं जो न स्नती हैं, न देखती हैं और न आपका कोई काम बना सकती हैं? अब्बा जान, मेरे पास एक ऐसा इल्म आया है जो आपके पास नहीं आया, आप मेरे पीछे चलें, मैं आपको सीधा रास्ता बताउँगा । अब्बा जान, आप शैतान की बन्दगी न करें, शैतान तो रहमान का नाफ़रमान है | अब्बा जान, मुझे डर है कि कहीं आप रहमान के अज़ाब में म्बतला न हो जाएँ और शैतान के साथी बनकर रहें |" बाप ने कहा, "इबराहीम, क्या तू मेरे माबूदों से फिर गया है? अगर तू बाज़ न आया तो मैं तुझे संगसार कर दूँगा | बस तू हमेशा के लिए मुझसे अलग हो जा |" इबराहीम ने कहा, "सलाम है आपको, मैं अपने रब से दुआ करूँगा कि आपको माफ़ कर दे, मेरा रब म्झपर बड़ा ही मेहरबान है | मैं आप लोगों को भी छोड़ता हूँ और उन हस्तियों को भी जिन्हें आप लोग ख़्दा को छोड़कर प्कारा करते हैं | मैं तो अपने रब ही को प्कारूँगा, उम्मीद है कि मैं अपने रब को प्कारकर नामुराद न रहुँगा |" पस जब वह उन लोगों से और उनके माबूदाने-गैरुल्लाह से ज्दा हो गया तो हमने उसको इसहाक़ और याक़ूब जैसी औलाद दी और हर एक को नबी बनाया और उनको अपनी रहमत से नवाज़ा और उनको सच्ची नामवरी अता की |